

oljnato barvo na lesu, na mortu, gipsu, vapnu, cementu in sploh na zidu; za laziranje lesa kot podlaga lakom itd. 2.) Kot krilna barva (Deckfarbe), ako se zmeša s kako poljubno zemeljsko ali pa kemijsko barvo. — Kilogram opisane pokosti stane 24—30 krajcarjev.

Tehnični pripomočki za malega obrtnika. Tehnologični muzej na Dunaji je otvoril nov in jako zanimiv oddelek. V posebni dvorani, ki meri 200 m² (kvadratnih metrov) so postavljene vse važnejše mašine, katerih se more posluževati mali obrtnik. Gotove dni v tednu so mašine v teku in vsak si jih lahko ogleda zastoj, dela z njimi preskušnje in se prepričava o njihovi vrednosti. Kdor tedaj želi kupiti novo mašino, ni mu treba več kupovati mačka v žaklji. V muzeji more stroj natančno ogledati, ž njim delati in se na vse strani osiguriti o njegovi uporabi. Razne tovarne bodo svoje nove izdelke izpostavljale v imenovanem prostoru in vsak obrtnik si bode takoj ogledal lahko vse, kar prinaša tehnika novega. V prvi vrsti bodo imeli korist seveda dunajski obrtniki, a tudi ptujec naj nikdar ne zamudi lepe prilike, da si ogleda omenjeno napravo. Natančneje podatke daje drage volje vodstvo tehnologiškega muzeja na Dunaji (Währingerstrasse 59).

Kmetijstvo.

Čebele po zimi.

Mnogokrat se poprašuje, koliko medu potrebujejo čebele čez zimo. Po skušnjah zadošča za panj pet do osem kilo, in se seveda množina medu ravna potem, koliko čebel ima panj. Da pa bomo vedeli, imajo li panjevi toliko medu, naj se vselej vsak panj, predno se denejo čebele vanj, prazen zvaga in njegova teža zaznamuje na zunanji steni panju ali pa zapiše v kaki zapisnik. Jeseni panj s čebelami iztehtaj, odštej potem od njegove teže težo praznega panju, potem pa še pet kilo, kajti toliko tehtajo čebele in satovje. Tako dobiš čisto težo medu. Pri starih panjevih na čebele in satovje računaj nekaj več.

Ko bi pa moral čebelam pokladati po zimi, dajej jim kuhano sladorno raztopino. Slador manj vznemirja čebele nego med.

Večkrat se pripeti, da čebele pomrjò v panjih, v katerih je dovolj medu. To se pa zgodi zaradi tega, ker zaidejo mej prazno satovje in ne morejo do polnega. Za to se priporoča, da se jeseni satovi prevrtajo s takim dolgim nožem, tako naredo hodniki, da čebele morejo od strani v sredino panjev. Na ta način se lahko povrnejo čebele, ki so zašle v kako napačno ulico mej satovjem, kjer bi zmrznile, zopet k glavnemu stanu, kjer se okrepcajo in ogrejejo.

Če šumé po zimi čebele, jim primanjkuje zraka, ali so pa žejne. Oglej si torej, če ni morda izhodna luknja zamašena z mrtvimi čebelami. Če je, jo otrebi. Če pa ni, pa zmoči cunjo in jo lepo mirno potisni k čebelam. Navadno bode to že zadoščalo, da se utolaži čebelam žela. Če se pa šumenje čebel še ponavlja, pa deni v panj z lahko stvarjo zamašeno steklenico, tako da čebele lahko srkajo iz nje vodo, ki pa sama vendar ne izteče. Po

zimi čebele primerno odeni, ali vedno glej, da izhodna luknja ostane prosta.

Večkrat je treba dno panja očediti mrtvih čebel. To delo olajšajo vloženi listi trdega papirja. Pri tem je še to dobro, da vidiš, če jih rahlo ven potegneš, na koliko satovih sede čebele, kako je z medom, so li mrtve čebele v panji in če je mej njimi matica.

Kmetijske raznoterosti.

Črešnjeva muha. Črvi v črešnjah prihajajo od črešnjeve muhe (*Spilographia cerasi*). Ta muha polaga svoje jajca v maji in tudi pozneje na črešnje. Izlegli črv se vje v črešnjo in jo zapusti, ko je izrasel, ter se v zemljo zarije in spremeni v bubo. Drugo leto iz bube izleti muha, ki zopet nese jajca. Da se ta muha nekoliko uniči ali vsaj zabrani njeno razširjenje, se priporoča: 1.) Črešnje zgodaj obiraj. 2.) Zbiraj in uničuj odpadle sadove. 3.) Pred majem prekoplji tla pod črešnjami. Buba je navadno tri centimetre globoko v zemlji. S prekopavanjem pride globokeje v zemljo in se zaduši ali pa vsaj muha izleteti ne more.

Krmljenje žrebcev. Najboljša krma za žrebce je oves. Krmi jih vse leto blizu enakomerno in ne preobilo, da žrebec preveč ne odebeli, ker potem ni za pleme. Kadar ga spuščáš, krmi ga bolje. Ali ne smeš mu nakrat začeti dajati več piče, temveč ga polagoma privadi in potem tudi odvadi, ker sicer bi žrebec redno piče ne prebavil in bi ti z boljšo krmo ne dosegel, kar želiš.

Poučni in zabavni del.

Zemljepisni in narodopisni obrazi.

Nabral Fr. Jaroslav.

259.

Smrt Livingstone-ova. Druga ekspedicija Stanley-eva. Ugogo. Boji.

Prvi kos pota je bil zelo težaven, četudi so šli po tistem svetu, po katerem so navadno karavane potovale. Hudi nalivi so vjeli karavano čez mesec dnij, k temu je pritisnil še stradež, ker v pokrajini Ugogo je bilo tega leta veliko pomanjkanje. Potniki dosta potov niso dobili žita v selih, skozi katera so šli, in dne 17. januarija je opešal tudi jeden Evropejec: Eduvard Pocock je umrl v Čivoji, pokrajine Ugogške, zapustivši brata, pa tudi Stanleya v največjej žalosti.

Ugogo! Človek bi se moral sam potikati po osrednej Afriki, da bi razumel, koliko ta beseda ima v sebi muk, težav, stroškov, nevarnosti in nesreč! Karavana se je približala selu v tej zemlji; vse je iznemoglo, grla so suha, črnci ne prepevajo niti ne brbljajo, kar tako radi delajo, da nič rajše ne. Sliši se samo težko sopenje nosačev in časih stokanje radi utrujenosti ali žeje. Pa kaj če to, le naprej, saj je selo blizu, kjer se bode dobilo jesti, piti, in tudi počitka.

Ali Bog pomagaj! Komaj si se ustavil, že ti prigrmi četa oboroženih domačinov, kateri te pozivljejo